

دريک گفت وگوی مشروح با معاون باحوصله وزیرآموزش و پرورش، «کیفیت آموزشی» در مدارس را بررسی کردیم. او کنکور و مدرک گرایی را از موانع مهم تحول آموزشی می داند

در یک نگاه کلی، وضعیت آموزش در نظام آموزش و پرورش کشور را چگونه ارزیابی می‌کنید

بس می‌گویید موفق‌تر بوده‌ایم؟
 ببینید امسال در کشور در شرایط بسیار ویژه‌ای قرار داشتیم؛ جنگ دوازده‌روزه بخشی از سال را دربرگرفت، سپس مسائل دی‌ماه، ناترازی‌های انرژی و قطعی گاز، برق و آب و یک جنگ ۴۰ روزه. در چنین

قبول داریم شاخص‌های دیگری هم هست...

در سند تحول بنیادین یک جانی نتوانید بیابید که نوشته باشد «دانش آموز باید برای کنکور دانشگاه آماده شود»؛ درباره کنکور اصلاً چیزی ننوشته، بلکه عنوان کرده دانش آموز باید به مجموعه‌ای از ویژگی‌ها برسد. مأموریت ماتریت شش ساله، متعالی و یکپارچه است. موضوع کنکور جواب است، اما بین ۸۵ تا ۸۹ درصد افرادی که امروز جواب دانشگاه می‌شوند، اصلاً از مسیر کنکور نیامده‌اند؛ معاون وزیر علوم هم همین را تأیید کرده است.

شما خودتان کدام بخش از آموزش را از گذشته تا امروز بیشتر مبتلا به چالش و نقص می بینید که نتیجه اش همین معدل های پایین است؟

- بخش دانش آموزی، برنامه‌هایی که مناسبت آموزش را پویا، شاداب و فعال کند مشارکت در کارهای جمعی، فعالیت‌های گروهی، اردوها و جشنواره‌های علمی، پژوهشی و مهارتی. وقتی کنکورزدگی و امتحان‌نهایی زمان کافی برای این فعالیت‌های تربیتی نمی‌گذارد، کیفیت متأثر می‌شود.

- چرخه جذب، نگهداشت و ارتقای معلمان همرا با دانشگاه فرهنگیان و دانشگاه تربیت مدرس شهید رجایی.

- عدالت آموزشی، کیفیت بخشی، مهارت آموزی و کار آفرینی. البته در حوزه عدالت، گزارش مرکز آمار ایران نشان می‌دهد نرخ ترک تحصیل و هم‌نرخ بازماندگی از تحصیل بهبود داشته است.

و نکته دیگر این که، اساساً مأموریت اصلی مدرسه آماده‌سازی دانش آموز برای دانشگاه نیست؛ آماده‌سازی برای زندگی و زیست در جهان است.

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 103–110